

Herdabrev för slutet av Trons år Kristus Konungens högtid 24.11.2014

Kristus Konungens högtid är själva avslutningen på Trons år, men varje år är ett trons år. Vi kan alltid växa djupare in i tron och komma Gud närmare. Den helige Ande som bor i oss genom dopet och konfirmationen arbetar alltid i oss, ja, i hela Kyrkan, för att göra oss mer lyhörda för Kristus och hans vilja. Mer och mer kan vi fördjupa vår insikt i Kyrkans trosskatt, så att trons sanningar kan lysa upp vårt sätt att tänka, tala och handla. Då blir vi i stånd att förmedla vår katolska tro till människor omkring oss. Trots all likgiltighet finns det en större öppenhet för Kristus och hans Kyrka än vi skulle tro. Om vi på ett trovärdigt sätt lever av tron och kan återspegla Kristus genom vårt sätt att vara, tala och handla, kan människor omkring oss bli berörda och öppna sig för det glada budskapet. Trons år har påmint oss om vår kallelse att verka för evangelisation just där vi lever och verkar. Det är vår stora glädje att få dela med oss av det finaste vi har, vår kristna tro. Dagens högtid påminner oss om att Kristus är världsalltets herre och vill genomsyra allt med sin kärlek och sanning. I hans efterföljd får vi också verka för fred och rättvisa, för försoning och enhet mellan alla människor.

”Salig hon som trodde” (Luk 1:45). I evangeliet framställs Jungfru Maria som den stora förebilden på den som tror på Jesus. Det Andra Vatikankonciliet betonar att hon går med oss på trons pilgrimsväg. Genom att ta emot Guds kallelse och svara ja, visar hon oss vad som är den grundläggande trosattityden. Att i hörsamhet ta emot Gud och lyssna till hans Ord är kärnan i vår tro. Tron är nåd och gåva. Genom Skriftens ord, som Kyrkan förklarar och utlägger i sin tradition och förkunnelse, lär vi känna Gud. Vi kan bara med glädje och tacksamhet ta emot och tillgodogöra oss det. ”Må det ske med mig som du har sagt” (Luk 1:38), får vi svara tillsammans med Maria. Varje gång vi säger amen bejaktar vi Gud och hans budskap till oss. Tron är liksom bönen till sitt väsen dialog och relation. Gud talar och vi svarar. Gud uppenbarar sig för Kyrkan, som bevarar och förmedlar trons skatt till oss. Vi dras liksom Jungfru Maria in i trons dialog med Gud. Hon som är ”Herrens tjänarinna” (Luk 1:38) är själva urbilden för Kyrkan som är idel öra för vad Gud vill säga. Vi behöver både Jungfru Maria som förebild på vad en troende människa är och Kyrkan som bevarar trons sanning och ger den vidare till oss.

Påven Franciskus har den 13 oktober i år vigtt hela världen till Jungfru Marias obefläckade hjärta. Hans företrädare, den snart heligförklarade Johannes Paulus II, tog ett marianskt valspråk *Totus Tuus*: jag är helt och hållet din. Genom att ta vår

tillflykt till Jungfru Maria och överlåta oss till henne, får vi ett djupare förhållande till Jesus själv. Hon som är den "högt benådade" (Luk 1:28) är genvägen till Jesu hjärta. Hon är både Guds och vår moder och vi blir genom hennes förebild och förbön allt mer öppna för Jesus och hans kärlek. Vi får så att säga använda hennes hjärta för att ta emot Jesus och låta oss älskas av honom. Hon hjälper oss och hela Kyrkan att besvara hans kärlek och att bli mer och mer öppna för den helige Ande. Vi behöver alla hennes moderliga hjälp för att växa i tron. Utan henne riskerar tron att försvagas och förflyktigas. Utan henne riskerar Kyrkan att bli en tråkig och byråkratisk organisation. Utan henne riskerar vi att se på Jesus som en vag och fjärran gestalt. Därför är just vår tid och miljö i stort behov av Jungfru Maria för att tron på Jesus skall bli mer levande och beröra människor på djupet.

Johannes Paulus II såg på ett profetiskt sätt att våra nordiska länder behövde Jungfru Marias hjälp för att tron på Jesus Kristus skulle bevaras och stärkas. Därför vigde han i det stilla våra länder åt Maria under sitt besök i Reykjavik år 1989. År 2014 är det tjugofem år sedan han besökte våra länder. Vi, Nordens katolska biskopar, tror att det är ett lämpligt tillfälle för att förnya denna vigning till Maria. Därför har vi beslutat att förrätta denna vigning av våra nordiska länder åt Jungfru Marias obefläckade hjärta den 22 mars i samband med vår biskopskonferens i Lund.

Norden behöver Marias moderliga värme och ömhet liksom hennes hängivna tro och överlåtelse åt Jesus Kristus. Genom detta steg vill vi hjälpa alla att upptäcka hur nära Jesus kommer oss genom Jungfru Maria. Hon fick föda honom till denna världen och är enligt kyrkofäderna garanten för att Gud verkligen har blivit människa. Tron blir konkret genom henne som fick bära Guds enfödde Son i sitt jungfruliga sköte. Genom sitt jaord tog hon emot honom på hela mänsklighetens vägnar. Vi får det lättare att ta emot Jesus om vi använder oss av den tro och kärlek som finns i hennes hjärta. Då kan vi med hennes hjälp ge tron och kärleken vidare till alla små och fattiga, ja, till alla som hungrar och törstar efter Gud. Då kan vi bli världens ljus och salt. Maria kan hjälpa oss att hitta vägar för den nya evangelisationen i våra länder.

Maria påminner oss om kvinnans viktiga kallelse i Kyrkan. Påven Franciskus har flera gånger pekat på att kvinnan måste få större möjligheter att verka i Kyrkan. Också i samhället i stort behövs det fler kvinnor på ansvarsfulla poster, inte minst inom politik och näringsliv. Ännu har man inte lyckats genomdriva kvinnans självklara rätt till samma lön som män för samma arbete. Det är tragiskt att man i den officiella retoriken ofta spelar ut kvinnans rättigheter gentemot det ofödda barnets oavvisliga rätt till liv. Återigen får vi vända blicken till Jungfru Maria, som genom sin blotta existens avslöjar det grundlösa i en sådan förment motsatsställning. I sin lovsång *Magnificat* tar Maria parti för de mest utsatta och svaga och därför kommer hon alltid att vara ett rött skynke för de mäktiga. Den katolska socialläran får i henne ett kvinnligt ansikte, som helt återspeglar det glada budskap som hennes

Son kom med till de fattiga och behövande. Som katolska kristna i Sverige av idag måste vi alla söka dra slutsatser utifrån detta för vårt engagemang i samhället. Sverige behöver Jesus och Maria. När vi idag avslutar trons år och firar Kristus Konungens högtid måste det inspirera oss till en fördjupad insats för dem som är i störst behov av Jesus och hans glada budskap. Kristi kärlek tvingar oss!

Stockholm 9 november 2013

Med min förbön och välsignelse,

✠ **Anders Arborelius ocd**
Biskop av Stockholms katolska stift

